

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hr. Kristen Touborg har spurgt, om det var muligt at få en mere tilbundsående analyse af de her forhold, og til det kan jeg da sige, at udvalgsarbejdet vil være velegnet til at få det belyst, så jeg vil henvise en sådan analyse til udvalgsarbejdet.

Jeg synes, det er vigtigt at gøre opmærksom på, at der er tale om fornuftige og gode ting i disse projekter, i denne idé. Ideen er udmærket; den er bare på et niveau, hvor det ikke er forsvarligt at begynde at lave afgiftsfritagelse eller afgiftsdifferentiering. Det er kun det. Jeg synes, der er mange gode ideer i det. Jeg synes, det er et område, som det er velegnet at give støtte til – målrettet, konsekvent støtte. Afgiftsfritagelse kan næppe begrænses til enkelte projekter, for der bør kun fritages for skatter direkte ved lov.

For det andet kan de provenumæssige konsekvenser af en afgiftsfritagelse blive endog særdeles betydelige, fordi vi ud fra lighedssynspunkter skal give afgiftsfrihed til alle projekter, hvis ét fritages. Derfor er direkte støtte på det her niveau meget mere velegnet; ellers er jeg bange for, at afgiftsgrundlaget begynder at skride. Man skal give til en række forskellige projekter, og så er det altså ikke velegnet med afgiftsdifferentiering. Så vil jeg anbefale, at man bruger direkte og målrettet støtte. Det giver også et bedre budgetansvar, når man taler om sådanne forsøgsprojekter.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er medforslagsstiller, og jeg skal derfor ikke bruge voldsomt megen tid, men blot nævne fem grunde til, at vi er medforslagsstillere på forslaget. Man kan – om jeg så må sige – starte fra grunden af.

Vi er kedede af, at man har braklagt så store arealer i Danmark. Vi synes, det vil være fornuftigt at bruge dem til det, man på nudansk kalder nonfood-afgrøder.

Det andet, jeg vil sige, er, at dansk landbrug har brug for nye nicheområder. Vi vil med de nye GATT-aftaler blive udsat for øget konkurrence på de traditionelle markeder. Dansk landbrug har brug for nye nicheområder, hvor man kan producere ting, sådan at vi stadig væk holder gang i beskæftigelsen i dansk landbrug.

Vi har brug for nye forædlingsindustrier, hvor vi prøver også i Danmark at gå ind på de her områder med fremstilling af biobrændsler eller biobrændstoffer, som det jo hedder her.

For det fjerde er der selve det miljømæssige i det. Mange har været meget optaget af CO₂-spørgsmålet. Vi er egentlig mere optaget af bymiljø, af, at forvitringen af huse osv. kan stoppes. Det hjælper ikke noget, at vi tvinger folk over i dieselbusser frem for at køre i private biler osv.; der skal altså bruges nogle brændstoffer, som er mere miljøvenlige end dem, vi har i dag, for vi erkender alle sammen, at benzin og dieselolie osv. ikke er godt hverken for mennesker, planter eller huse. Dét tjener det også et formål.

Og sidst, men ikke mindst, gør alle de samme argumenter, som normalt bliver brugt omkring udvikling af ny teknologi og eksportmuligheder osv., sig også gældende her. Hvis vi kunne få danske virksomheder til at fremstille de komponenter, der indgår i raffinaderier, i produktion osv., har vi nogle eksportmuligheder. Det er jo ikke kun i Brasilien og i Sydamerika, man bruger biobrændstoffer. Det er noget, som også vil brede sig til andre dele af verden, efterhånden som man bliver opmærksom på, at benzin og dieselolie ikke er det bedste, og efterhånden som man i bilindustrien bliver i stand til at fremstille motorer, som med de her brændstoffer kan yde det, som vi gerne vil have at moderne biler skal yde.

Så Fremskridtspartiet giver beslutningsforslaget sin fulde anbefaling, som det jo fremgår i og med, at vi er medforslagsstillere.

Bent Hindrup Andersen (EL):

I Enhedslisten er vi imod VKZ's beslutningsforslag om at udnytte braklagte jorder til biobrændsler, da forslaget bl.a. indebærer en traditionel dyrkningsform med pesticider og kunstgødning. Vi ønsker i stedet brakjorden ført tilbage til landbruget som led i omlægningen til økologisk jordbrug, herunder økologisk skovbrug, og anser anvendelsen af brakjorden til biobrændstoffer som blokerende for den omstilling.

Bioenergi for landbrugs- og skovdrift har efter vores opfattelse alene mening og berettigelse, såfremt dyrkningen sker på et økologisk forsvarligt grundlag. Efter en omlægning af landbruget til økologiske driftsformer vil der imidlertid være utrolig begrænsede arealer tilbage til den slags ting.

Det virker i øvrigt også selvmodsiggende, at man i andre sammenhænge kan høre fra for-